

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh smernice Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o daňové podvody súvisiace s dovozom a inými cezhraničnými transakciami“

[KOM(2008) 805 v konečnom znení – 2008/0228 (CNS)]

(2009/C 277/24)

Spravodajca: **pán Umberto BURANI**

Rada sa 28. januára 2009 rozhodla podľa článku 93 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Návrh smernice Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o daňové podvody súvisiace s dovozom a inými cezhraničnými transakciami“

KOM(2008) 805 v konečnom znení – 2008/0228 (CNS).

Odborná sekcia pre hospodársku a menovú úniu, hospodársku a sociálnu súdržnosť poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 1. apríla 2009. Spravodajcom bol pán BURANI.

Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal na svojom 453. plenárnom zasadnutí 13. a 14. mája 2009 (schôdza z 13. mája) 192 hlasmi za, pričom žiadny člen nehlasoval proti a 5 členovia sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Zhrnutie a závery

1.1. Vo svojom oznámení ⁽¹⁾, ktoré bolo predložené zároveň s návrhom smernice, ktorá je predmetom tohto stanoviska, Komisia navrhuje **krátkodobý akčný plán**, zrejme realistickejší a uskutočniteľnejší než ostatné akčné plány navrhnuté v minulosti na **boj proti daňovým podvodom**. Predchádzajúce plány sa niesli v duchu širšie koncipovaných, dlhodobých stratégií, nezískali však presvedčivú podporu viacerých členských štátov. Krátkodobý akčný plán zavádza **spoločné normy registrácie** a odhlásenia zdaniteľných osôb v registroch VIES ⁽²⁾, zameriava sa na zlepšenie **nástrojov na kontrolu** prostredníctvom intenzívnejšej komunikácie a spolupráce medzi členskými štátmi a plánuje vytvorenie siete Eurofisc, vyšetrovacieho orgánu s právomocou podniknúť príslušné kroky. V neposlednom rade ide aj o **vymáhanie nezaplatených daní**. V tejto oblasti Komisia nedávno zverejnila návrh smernice, ktorý je prvým konkrétnym návrhom na zavedenie akčného plánu do praxe.

1.2. EHSV víta oznámenie, ktoré načrtáva celkovo uspokojivý obraz uplatňovania systému DPH, ktorý je ešte stále, po mnohých desaťročiach, doteraz označovaný za „dočasný“. Tento systém je však ešte stále príliš zložitý a nákladný, a predovšetkým **umožňuje značné daňové úniky**. Elektronické postupy sú nevyhnutným predpokladom boja proti daňovým únikom, ale ich účinnosť závisí od ich **jednotného zavedenia** v členských štátoch.

V súčasnosti je tento cieľ zatiaľ v nedohľadne. Vzniká tu riziko, že jednotlivé štáty prijímú vzájomne neprepojené alebo protichodné riešenia.

1.3. Návrh obsahuje niekoľko podnetov v súvislosti s **aspektmi, ktoré by sa mali zahrnúť do akčného plánu**. Ide napríklad o prehodnotenie modelu Stáleho výboru pre administratívnu spoluprácu (SCAC); lepšiu využiteľnosť a prístupnosť databáz, legislatívy, ktorá musí nájsť rovnováhu medzi ochranou údajov a spoluprácou medzi daňovými správami; vytvorenie referenčných profesionálnych subjektov, ktoré by pôsobili ako rozhranie medzi jednotlivými daňovými správami; možnosť udeľovania osvedčení o spoľahlivosti hospodárskych subjektov.

1.4. V **návrhu smernice** sa v prvom rade vyjasňujú niektoré ustanovenia východiskovej smernice týkajúce sa **oslobodenia od DPH**, ktorých výklad vytvára priestor na zneužívanie. Zistilo sa, že v **praxi sa dá len ťažko kontrolovať uplatnenie pravidla**, podľa ktorého je oslobodenie od DPH povolené v prípade, že dovážaný tovar sa predáva v rámci EÚ. Nové predpisy zavádzajú rad nových preventívnych opatrení, ku ktorým patrí aj povinnosť dovozcu v **čase dovozu** poskytnúť na účely DPH údaje umožňujúce určiť totožnosť konečného prijímateľa.

1.5. EHSV jednoznačne súhlasí s týmito predpismi, ako aj s predpismi týkajúcimi sa **zásady spoločného a nerozdielného ručenia predajcu a kupujúceho so sídlom v rozdielnych členských štátoch** v prípade, že si jeden z nich nesplní svoje povinnosti v súvislosti s DPH. Nejde však o nové alebo inovatívne ustanovenie: tento predpis už existuje a dôsledne sa uplatňuje v rámci členských štátov, ale ostáva **takmer úplne bez povšimnutia, keď ide o jeho uplatnenie v rámci spolupráce medzi daňovými správami**.

⁽¹⁾ KOM(2008) 807 v konečnom znení na tému „O koordinovanej stratégii na zefektívnenie boja proti podvodom v oblasti DPH v Európskej únii“.

⁽²⁾ VAT Information Exchange System.

1.6. Pokiaľ ide o zodpovednosť, EHSV upriamuje pozornosť na aspekt, ktorý sa nikdy nezohľadňuje: **zodpovednosť daňových správ voči daňovníkom a zodpovednosť medzi daňovými správami navzájom** v prípadoch, že oneskorenia alebo chyby spôsobili ujmy na majetku alebo právach poškodeného. Táto problematika by mala byť právne upravená s ohľadom na základné princípy rovnoprávného postavenia a transparentnosti.

2. Úvod

2.1. Návrhu smernice a oznámeniu Komisie predchádzali dve skoršie oznámenia; to prvé z roku 2006 rozprúdilo diskusiu o potrebe „koordinovaného prístupu“ k boju proti daňovým podvodom vo všeobecnosti. V tom druhom z roku 2007 sa pozornosť upriamila na podvody v súvislosti s DPH a boli sformulované kľúčové prvky stratégie. Vo februári 2008 Rada vyjadrila svoj súhlas s ďalším oznámením, v ktorom sa navrhuje prijať dve „ambiciózne“ opatrenia na zmenu systému DPH s cieľom bojovať proti podvodom, konkrétne systému **zdaňovania transakcií v rámci Spoločenstva** a všeobecného **systému prenosu daňovej povinnosti**. V súvislosti s týmto druhým riešením Komisia preukázala svoju ochotu spustiť pilotný projekt. Rada ECOFIN však nedospela k dohode.

2.2. Zoči-voči zjavnej politickej nevôli prijať spoločnú politiku, ktorá by šla do hĺbky, Komisia upustila od svojho pôvodného plánu a navrhla **krátkodobý akčný plán** s harmonogramom plánovaných akcií, čiže tradičné riešenie, ktoré by malo mať väčšie šance získať podporu.

2.3. Spoločný prístup v oblasti právnych predpisov, ako aj v oblasti operatívneho riadenia, ktoré bolo doteraz úplne prenechané členským štátom, sa stáva nevyhnutnosťou. Rozdielne postupy jednotlivých administratívnych orgánov podnietili podvodníkov k tomu, aby presunuli svoju činnosť do krajín, ktoré neprijali primerané opatrenia. Na druhej strane vyvstáva problém nákladov, ktoré podniky musia vynakladať na dosiahnutie súladu s právnymi predpismi krajiny, v ktorej pôsobia.

2.4. **Návrh smernice**, ktorý bol zverejnený súčasne s oznámením, je prvou iniciatívou v rámci tradičných opatrení. **Oslobodenie od DPH pri dovoze** už bolo upravené v základnej smernici o DPH (2006/112/ES), ale pôvodne bolo sformulované tak, že umožnilo rôzne výklady, ktoré v praxi viedli aj k prípadom zneužívania. Návrh vyjasňuje podmienky a limity oslobodenia a zároveň poskytuje členským štátom nástroj na získanie prípadnej nezaplatenej DPH.

3. Zhrnutie obsahu oznámenia

3.1. Analýza opatrení prijatých v minulosti, ktorú vykonala Komisia v rámci skupiny expertov na stratégiu proti daňovým podvodom (ATFS), umožnila stanoviť tri hlavné oblasti, na ktoré by sa mal zamerať **krátkodobý akčný plán** pri boji proti podvodom: zaplnenie medzier, ktoré spôsobujú priepustnosť systému DPH, zlepšenie nástrojov na kontrolu a odhaľovanie podvodov a zlepšenie možností vymáhania nezaplatených daní.

3.2. Pokiaľ ide o **priepustnosť systému**, sú potrebné presné spoločné minimálne normy registrácie a odhlásenia zdaniteľných osôb vo VIES (*Value Added Tax Information Exchange System* – systém výmeny informácií o dani z pridanej hodnoty). V niektorých členských štátoch ostávajú identifikačné čísla DPH zachované aj vtedy, keď je príslušná osoba dokázateľne zapojená do podvodov s DPH, čím sa jej umožní pokračovať v činnosti. Komisia v blízkej budúcnosti predloží legislatívny návrh týkajúci sa spoločných minimálnych noriem **registrácie a odhlásenia zdaniteľných osôb vo VIES**. Návrh bude obsahovať aj ustanovenia týkajúce sa práva hospodárskych subjektov na **elektronický prístup k údajom** o mene, adrese a identifikačnom čísle DPH ich obchodného partnera, ktoré v súčasnosti niektoré členské štáty nepovoľujú alebo poskytujú len v obmedzenej miere. Ďalšie predpisy sa budú týkať zjednodušenia a zmodernizovania spoločného systému pravidiel **fakturovania**. Napokon sa zavedú pravidlá **výmeny informácií** a odstránia sa rozdiely, ktoré existujú medzi členskými štátmi v oblasti výkladu, pokiaľ ide o vznik nároku na DPH, a zabezpečí sa časovo súbežné poskytovanie informácií medzi príslušnými správami.

3.3. **Nástroje na kontrolu** sú najchúlostivejšou súčasťou systému, a zrejme aj jeho najslabším článkom. Pozornosť sa upriamuje na **slabé stránky**, ktoré boli zistené už dávnejšie a ktorými sú **komunikácia, spolupráca a prístup k informáciám**. V súčasnosti je v štádiu príprav súbor legislatívnych návrhov. Ďalším slubným nástrojom činnosti sa zdá byť európska sieť včasného varovania s názvom **Eurofisc**, koncipovaná podľa vzoru siete Eurocanet, ktorú vytvorila belgická daňová správa a ktorú podporuje Komisia a Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF).

3.4. V tretej časti akčného plánu týkajúcej sa **možností vymáhania nezaplatených daní sa navrhuje súbor opatrení**. V prvom rade sú členské štáty podnecované k tomu, aby podnikali súdnou cestou kroky proti podvodníkom na svojom území, ktorých činnosť mala za následok stratu DPH v inom členskom štáte. Najdôležitejšia časť sa však týka **zásady spoločného a nerozdielného ručenia obchodníkov so sídlom v rozdielnych členských štátoch**. Ide o zásadu, pre ktorú už existuje právny základ,

ale ktorú každý členský štát doteraz uplatňoval len na svojom území a výlučne na obchodníkov podliehajúcich jeho jurisdikcii. Ďalej bude predložený návrh na vytvorenie jednotných systémov na zabezpečenie dodržiavania predpisov alebo bezpečnostných opatrení s cieľom zlepšiť vyhladky na cezhraničný výber daní. Na záver sa pristupuje k definitívnemu riešeniu problému, ktorým sa zatiaľ zaoberajú len niektoré krajiny. Ide o **cezhraničnú ochranu všetkých príjmov z DPH**, bez ohľadu na to, v ktorom členskom štáte je daň splatná.

4. Všeobecné pripomienky

4.1. Komisia pokračuje vo svojej snahe spresniť pravidlá uplatňovania DPH, riadenia systému DPH a jej vymáhania, tvoriace ešte stále „dočasný režim“, a to štyridsať rokov od jeho vytvorenia. Predpokladom transformácie na konečný režim je zosúladenie daňových sadzieb a umožnenie zdaniteľným osobám vydávať faktúry s DPH, a tým platiť dane priamo vo svojej krajine, ako je to v súčasnosti pri domácich transakciách. Dosiahnutie tohto cieľa je však v nedohľadne. Dôvodom nie sú technické alebo legislatívne ťažkosti, ide o politický problém, čo znamená, že je takmer neriešiteľný. V súčasnosti navrhované opatrenia spadajú teda do rámca tradičných opatrení a ich cieľom je zefektívnenie režimu, na ktorom je „dočasný“ len jeho názov.

4.2. Po tomto úvodnom konštatovaní treba uznať, že celkový rámec DPH je v pomerne uspokojivom stave napriek tomu, že mnohé jeho aspekty možno ešte vylepšiť. Je však zložitý, nákladný a čo je najhoršie, ešte stále zneužívateľný na hromadné daňové úniky v medzinárodnom styku. Tento nedostatok pramení zo samotného pôvodu dočasného režimu, ktorý by na oveľa jednoduchší a efektívnejší definitívny režim dokázala pretransformovať len politická vôľa, ktorá v súčasnosti chýba.

4.3. Komisia sa všemožne snaží odstrániť najväčšie a najzjavnejšie nezrovnalosti, ale je zatlačaná do kúta Radou, ktorá nie je schopná prijať jednomyselné rozhodnutia, a členskými štátmi, z ktorých sa každý vo svojej oblasti snaží vyriešiť vlastné problémy po svojom. Ako prvý príklad uvádza Komisia **elektronické postupy**, ktoré upravujú vzťahy medzi zdaniteľnými osobami a daňovými správami. Niektoré členské štáty, ako aj rôzne tretie krajiny, udržiavajú krok s dobou, iné zaostávajú. Komisia zhŕňa hodnotenie celkovej situácie do konštatovania, že „pri riadení systému DPH v EÚ sa nedokázal udržať krok s rozvojom v informačných technológiách“⁽³⁾. EHSV s tým plne súhlasí.

4.4. Preto neprekvapuje, že niektoré členské štáty, a to nielen tie najrozvinutejšie, sa v spolupráci so svojimi hospodárskymi subjektmi snažia nájsť tie najlepšie riešenia v oblasti riadenia. Komisia je znepokojená, keďže vidí v **nekoordinovaných a rozchádzajúcich sa riešeniach jednotlivých štátov** hroziace

riziko, a preto členským štátom odporúča koordinovať ich činnosť. EHSV by v tejto súvislosti rád zaujal **realistický postoj**: keď ide o koordináciu činnosti, ktorá sa týka celého Spoločenstva, má Komisia legislatívne právomoci, ktoré uplatnila a naďalej uplatňuje príkladným spôsobom. V prípade vnútorných záležitostí jednotlivých členských štátov, kam právomoci Komisie nesiahajú, však **majú odporúčania slabý účinok**: každý má svoje opodstatnené dôvody konať samostatne. Len ak majú dve alebo viaceré krajiny spoločné záujmy, dochádza k prijatiu koordinovaných riešení.

4.5. Vychádzajúc z tohto predpokladu EHSV vyjadruje svoje potešenie nad iniciatívou Komisie, opatrne nazvanou „návrhom“, ktorou je vytvorenie ad hoc skupiny s účasťou daňových správ a podnikov (chýba však zmienka o hospodárskych subjektoch, ktorým bolo udelené osvedčenie), ktorej úlohou je nájsť spoločný prístup k rôznym problémom vyplývajúcim zo vzájomných vzťahov. Zúčastneným stranám sa odporúča „zmobilizovať potrebné odborné znalosti a zdroje, aby sa tento plán úspešne zrealizoval“. EHSV dúfa, že sa toto odporúčanie stretne s úspechom.

5. Úvahy o otvorených problémoch

5.1. EHSV využíva túto príležitosť, aby navrhol **zahrnúť do akčného plánu** tieto **aspekty**, ktoré síce s bojom proti podvodom priamo nesúvisia, ale sú dôležité: efektívne štruktúry a účinné pravidlá, ktoré svojou podstatou prispievajú k budovaniu systému odolného proti zneužívaniu, alebo aspoň napomáhajú predchádzať mu a v najhoršom prípade ho potláčať.

5.2. Pokiaľ ide o **elektronické postupy**, Komisia už vykonala to, čo bolo v jej silách, nariadením Rady (ES) č. 1798/2003 zo 7. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty a ktoré zrušuje nariadenie (EHS) č. 218/92. V praxi sa zistilo, že by bolo potrebné prehodnotiť model Stáleho výboru pre administratívnu spoluprácu (SCAC), ktorý sa používa pre výmenu informácií a žiadostí o zásah, aby postupy lepšie vyhovovali požiadavkám na promptné a presné reakcie.

5.3. **Databázy** sú oveľa chúlостivejším problémom. Nejde len o problém využiteľnosti, ale predovšetkým **prístupnosti a úplnosti informácií**. Vo vzťahu k DPH ostáva do istej miery nevyriešená otázka **rovnováhy medzi ochranou údajov a spoluprácou medzi daňovými správami**. Tá sa bude dať vyriešiť len **právnymi predpismi**, ktoré by spresnili limity príslušných požiadaviek a stanovili, ktoré údaje majú byť chránené a ktoré nie, a za akých okolností a akým spôsobom bude povolený prístup k informáciám. Odporúčania alebo dohody sú nepostačujúce. Táto oblasť si vyžaduje pevný právny základ, podľa ktorého by sa verejný záujem považoval za prioritu bez toho, aby boli porušené základné slobody.

⁽³⁾ Oznámenie Komisie, KOM(2008) 807 v konečnom znení; bod 4 ods. 1.

5.4. Praktickým problémom, ktorý treba vyriešiť, je **získavanie informácií v teréne**: členské štáty by mali vytvoriť **referenčné profesionálne subjekty**, ktoré by dokázali získavať informácie užitočné pre členský štát, ktorý o ne žiada, a vymieňať ich so svojimi náprotivkami v ostatných zainteresovaných členských štátoch. S príspevom Spoločenstva by sa dala vytvoriť skutočná „sieť rýchleho zásahu“, ktorá by umožnila priamu vzájomnú spoluprácu prostredníctvom vyhradených kanálov, spoločne s prípadnými ďalšími vyšetrovacími orgánmi.

5.5. EHSV zdôrazňuje, že žiadne spoločné riešenie sa nezaobíde bez **bezchybného fungovania systému VIES**, vďaka ktorému by daňové správy mali k **dispozícii v reálnom čase** údaje o každej transakcii. Základným predpokladom celého systému je **spoľahlivosť** hospodárskych subjektov, ktorým je pridelené DIČ. Túto ich spoľahlivosť treba vopred overiť, t. j. zistiť, či majú požadované vlastnosti. Ak by sa raz podarilo splniť obe požiadavky – fungovanie v reálnom čase a osvedčenia udeľované vopred – výskyt podvodov typu „kolotoč“ resp. MTIC (Missing Trader in Intra-Community – chýbajúci obchodník v rámci Spoločenstva) by sa radikálne znížil.

5.6. Kým sa dospeje ku komplexným riešeniam, ktoré sú zatiaľ v nedohľadne, mohla by sa prednostne preskúmať možnosť „**udeľovania osvedčení**“ o **spoľahlivosti hospodárskych subjektov** podľa jednotných pravidiel platných pre všetky krajiny EÚ: ak by každému identifikačnému číslu DPH zodpovedalo jedno označenie udelené príslušným daňovým orgánom, výsledkom by bol dvojnásobný prínos: ochrana záujmov jednotlivých členských štátov ako aj ochrana obchodných záujmov hospodárskych subjektov Spoločenstva. Výmena údajov v rámci siete by umožnila okamžitú informovanosť o akomkoľvek pozastavení alebo zrušení licencie.

6. Návrh smernice: spresnenia a nové pravidlá

6.1. V úvodnej časti návrhu sa uvádza, že „tento návrh je súčasťou prvého súboru návrhov predstavených v tomto oznámení“. Ide o **dve zmeny a doplnenia základnej smernice** Rady 2006/112/ES. Cieľom prvých je vyjasniť niektoré ustanovenia týkajúce sa **oslobodenia od DPH** pri dovoze, ktorých výklad viedol k prípadom **zneužitia**, t. j. umožnil vyhnúť sa plateniu DPH. Tími druhými sa zavádza **povinné, a nie dobrovoľné, uplatňovanie spoločného a nerozdielného ručenia** pri dodávaní tovaru v rámci Spoločenstva.

6.2. V článku 143 písm. d) smernice o DPH sa umožňuje **oslobodenie od DPH pri dovoze** v prípade, ak po dovoze nasleduje dodanie alebo prevoz dovezeného tovaru zdaniteľnej osobe v inom členskom štáte v rámci Spoločenstva. Jednoduchšie povedané, **oslobodenie od DPH je povolené v prípade, že dovozca predá dovážaný tovar inej zdaniteľnej osobe v rámci EÚ**. Vyšetrovatelia podvodov upozornili na **rozsiahle zneužívanie**

vyplývajúce z „neprimeranej“ implementácie predpisu Spoločenstva do vnútroštátnych právnych predpisov. Výsledkom podľa Komisie je to, že colné a daňové orgány v rámci Spoločenstva nedokážu zabezpečiť preskúmanie fyzického pohybu dovážaného tovaru“. V daňovom žargóne ide o **podvody v rámci Spoločenstva typu „kolotoč“ resp. MTIC** (Missing Trader in Intra-Community – chýbajúci obchodník v rámci Spoločenstva).

6.2.1. Ustanovenia uvedené v návrhu zavádzajú žiadateľovi o oslobodenie od DPH povinnosť predložiť dokumenty, ktorými preukáže, že naozaj spĺňa požiadavky ustanovené už základnou smernicou: povinnosť identifikácie na účely DPH alebo vymenovania daňového zástupcu v členskom štáte dovozu, povinnosť vyhlásiť, že dovážaný tovar bude odoslaný alebo prepravený do iného členského štátu, povinnosť dovozcu poskytnúť na účely DPH v čase dovozu identifikačné číslo pre DPH zdaniteľnej osoby, ktorej sa v ďalšom členskom štáte tovar dodá.

6.2.2. EHSV nemá k tomu žiadne konkrétne pripomienky, keďže ide o oblasť, kde ustanovenia sú opodstatnené zlepšením administratívnych systémov na zabránenie možnosti podvodov. Pretrvávajú len isté **pochybnosti v súvislosti s takzvanými „tretími územiami“**. Pojem „členský štát“ v kontexte predpisov o DPH vymedzuje článok 5 ods. 2 základnej smernice. V nasledujúcom článku 6 sa stanovuje, že **smernica sa neuplatňuje na „tretie územia“** ⁽⁴⁾, ktoré sú oslobodené od platenia DPH pri dovoze na základe ustanovení článku 143 písm. c) a d). Tento predpis neumožňuje sporný výklad. Bolo by však potrebné preveriť, či a do akej miery toto oslobodenie umožňuje také uplatňovanie DPH, ktoré nie je vystavené riziku zneužitia.

6.3. Nový predpis v návrhu smernice (článok 1 ods. 2) nahrádza článok 205 základnej smernice o DPH, ktorý stanovuje, že osoba iná ako osoba povinná platiť daň **ručí spolu s vývozcom spoločne a nerozdielne** za platbu DPH. Stručne povedané, v praxi predpis zavádza pre **dodávateľov povinnosť podávať správy o svojich transakciách v rámci Spoločenstva**, aby členské štáty zákazníkov získali informácie o zdaniteľných transakciách na svojom území.

6.3.1. Zásada spoločného a nerozdielného ručenia vedie dodávateľa nielen k tomu, že dohliada na splnenie oznamovacej povinnosti, ale súčasne aj k tomu, aby si pozorne **vyberal a poznal svojho zákazníka** a jeho solventnosť: ak zákazník nespĺňa svoje záväzky, jeho členský štát má právo vymáhať od dodávateľa nezaplatenú DPH a prípadné sankcie. Členské štáty dôsledne uplatnili tento predpis, ale **výlučne na vnútroštátne transakcie**. Nepriamo tým, že zanedbali rozšírenie platnosti tejto zásady aj na medzinárodné transakcie, zabudli na svoju povinnosť spolupracovať aj pri ochrane záujmov orgánov daňovej správy členských štátov určenia.

⁽⁴⁾ Územia, ktoré tvoria súčasť colného územia Spoločenstva: vrch Athos, Kanárske ostrovy, francúzske námorské oblasti, Alandy, Normandské ostrovy. Územia, ktoré netvoria súčasť colného územia Spoločenstva: ostrov Helgoland, územie Büsingen, Ceuta, Melilla, Livigno, Campione d'Italia, talianske vody jazera Lugano.

6.3.2. Nový návrh sa snaží túto medzeru vyplniť explicitným rozšírením uplatňovania zásady spoločného a nerozdielného ručenia aj na medzinárodné transakcie. Treba poznamenať, že podľa Komisie ⁽⁵⁾ ustanovenia o spoločnom a nerozdielnom ručení sú zahrnuté už v článku 205, „ale doteraz ich členské štáty vykonávajú iba pri domácich transakciách“.

6.3.3. EHSV plne súhlasí s návrhom Komisie. Upozorňuje však na potrebu právne upraviť a umožniť vymáhanie pohľadávok daňovej správy jedného členského štátu od osoby s trvalým pobytom v inom členskom štáte. Súdna cesta znamená uplatňovanie príslušných právnych predpisov týkajúcich sa súdnej spolupráce; vymáhanie administratívnou cestou prostredníctvom daňovej

správy členského štátu dodávateľa si vyžaduje presné dohody a riešenie súvisiacich právnych problémov.

6.3.4. Posledná pripomienka má všeobecný charakter, ale súvisí aj s problematikou predmetného návrhu, ktorého hlavným cieľom je chrániť záujmy daňových správ. Na žiadnom mieste v texte sa nespomína **zodpovednosť** (majetková a právna) **daňových správ voči daňovníkom** vznikajúca v dôsledku oneskoreného alebo chybného oznámenia identifikačného čísla DPH obchodného partnera, ani **zodpovednosť daňovej správy jedného členského štátu voči inej daňovej správe**. Právne predpisy, ktoré spočívajú na princípoch rovnosti a transparentnosti, by mali vždy zohľadňovať práva daňovníkov voči silnejšiemu štátu.

V Bruseli 13. mája 2009

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Mario SEPI

⁽⁵⁾ Oznámenie Komisie, KOM(2008) 807 v konečnom znení, bod 3.3.1 ods. 2.